

Boekverslag **Blauwe maandagen** (Arnon Grunberg)

Yvette Haas

© havovwo.nl (feb 2002)

Auteur: Arnon Grunberg
Titel: Blauwe maandagen

1^e druk: 1994

Zakelijke gegevens

Ik heb het boek *Blauwe maandagen* van Arnon Grunberg gelezen. Ik heb de druk van de grote lijsters gelezen die is uitgegeven door Wolters Noordhoff in Groningen. Ik weet niet hoeveelste druk dit is want dat staat er volgens mij niet in. Het boek is voor het eerst uitgegeven in 1994 door de uitgeverij Nijgh & Van Ditmar in Amsterdam. Het boek heeft 237 bladzijdes. Het boek is een roman.

Eerste reactie

Ik heb dit boek gekozen omdat het bij de grote lijsters zat. Die had ik gekregen en ik wilde dus alle boeken daar wel van lezen. Ik heb toen voor dit boek gekozen omdat er een hele rare voorkant op zat en ik vond de titel heel raar. Ik wilde wel weten waarom dat zo was. Eigenlijk heeft het lezen van dat boek nog niet veel geholpen daarbij, want ik kan nog niets van de voorkant van het boek maken en ik weet ook niet precies waarom de titel zo gekozen is.

Verdieping

Het boek gaat over Arnon Grunberg zelf toen hij jonger was. Het meeste gaat over dat hij ongeveer 16 jaar was. Eerst ging hij altijd met zijn vader mee op reis. Ze zeiden dan tegen zijn moeder dat ze postzegels gingen ruilen, maar meestal gingen ze gewoon in cafés zitten. Arnon was toen nog een goede jongen en hij deed niets wat hij niet mocht. Hij ging ook gewoon naar school. Later in het boek komt hij Rosie tegen. Rosie wordt zijn vriendin. Ze heeft geen goede invloed op hem, want na een tijdje spijbelt hij alleen nog maar en gaat hij met haar in cafés zitten. Zijn moeder en vader hebben niets door. Later wordt hij van school getrapt en hebben zijn ouders niets meer over hem te zeggen. Hij doet maar waar hij zin in heeft. Zijn moeder is hier niet blij mee maar ze kan er niets aan doen. Dan wordt zijn vader heel erg ziek. Arnon doet er niets op uit. Hij vind het alleen maar lastig want nu moet hij zijn vader verzorgen. Hij gaat elke dag een rondje met zijn vader lopen, zegt hij, maar ondertussen gaat hij met zijn vader in cafés zitten en drinkt heel veel. Op een gegeven moment gaat zijn vader dood. Arnon interesseert het niet echt veel. Ondertussen heeft hij al heel veel baantjes gehad maar hij is bij elke na een tijdje weer ontslagen of hij neemt zelf ontslag. Als hij een paar jaar ouder is gaat hij naar de hoeren. Eerst leek het maar voor 1 keer maar het wordt steeds vaker en volgens mij is het op het laatst elke week. In de hoofdstukken met meisjesnamen beschrijft hij hoe het is bij de verschillende hoeren. Hij heeft nu helemaal geen geld meer. Hij besluit daarom maar om zelf bij de escort service te gaan werken. Dat is de club die hij iedere keer opbelt als hij weer behoefte heeft. Hij gaat naar de baas van de escort service en heeft daar een gesprek. Hij moet allerlei vragen beantwoorden. Een tijdje later belt de baas op. Hij moet nog een keer komen en een pasfoto meenemen. Als hij dat heeft ingeleverd kan het balletje aan het rollen gaan, zoals de baas het zegt. Hij moet dan wel een net pak aan dus gaat hij naar zijn moeder om te vragen of zij nog een pak van zijn vader heeft omdat hij naar een feest moet. Die krijgt hij. Op de avond dat hij gebeld kan worden wordt er niet gebeld. De baas zegt dat er nog geen werk voor hem is. Hij is te kieskeurig. Toch besluit hij er te blijven werken en hij probeert minder kieskeurig te worden.

Boekverslag **Blauwe maandagen** (Arnon Grunberg)

Yvette Haas

© havovwo.nl (feb 2002)

Hoofdpersoon

De hoofdpersoon in het boek is Arnon Grunberg zelf. In het begin van het boek is hij ongeveer 16 jaar en aan het eind denk ik ongeveer 25. Hij is heel vroeg gestopt met de school waar hij op zat en is gaan werken. Hij gaat vaak naar de hoeren en later werkt hij bij het zelfde bureau als de hoeren.

Het verhaal is geschreven in het ik-perspectief. Het verhaal speelt zich af in Amsterdam in veel verschillende buurten. Het verhaal speelt zich denk ik ongeveer 25 jaar geleden af maar het eindigt denk ik nog niet zo lang geleden. Ik denk dat het boek eindigt bij de uitgave van het boek dus ongeveer in 1994. Ik denk dat er veel verschillende thema's in het boek zitten. Dat komt omdat het boek eigenlijk allerlei losse verhalen bevat over het leven van de hoofdpersoon. In het begin is het thema denk ik het joodse gezin, want de hoofdpersoon is joods, maar aan het eind heeft hij het er bijna niet meer over en is denk ik het thema meer eenzaamheid of dat alles in het leven van de ik-persoon maar heel kort duurt. Ik vind het moeilijk om 1 thema over het hele boek te vinden. Ik weet niet wat de schrijver met de titel wil zeggen. Ik snap de titel niet en dus kan ik ook niet zeggen of de titel typerende voor het thema is, dit komt ook omdat ik niet echt 1 thema heb. Ik denk dat de titel iets te maken heeft met een spreekwoord/uitdrukking. Die uitdrukking is bijvoorbeeld: ik heb een blauwe maandag op school gezeten. Dit betekent dat je maar heel kort op school hebt gezeten. Dit is bij de ik-persoon in het boek ook zo. Alles wat hij deed was maar voor een korte tijd. Na een tijdje had hij het wel weer gezien.

Plaats in de literatuurgeschiedenis

Het boek is in deze tijd geschreven. Ik denk ook wel dat het boek typerend is voor deze tijd, want het gaat wel over een probleem wat veel jongeren in deze tijd hebben. Een vriendinnetje en dus geen tijd meer voor school. Ook raken in deze tijd best wel veel jongeren verslaafd aan de drank of drugs en hebben veel jongeren geldgebrek. In dit boek komen al deze dingen voor. Zo kun je ook zien wat er kan gebeuren als je daar in verzeilt raakt en dus helpt het erbij om er nooit aan te beginnen en als je er aan begint weet je wat je te wachten kan staan.

Arnon Grunberg heeft niet zo veel boeken geschreven. Het boek wat ik heb gelezen was het eerste boek wat hij heeft geschreven. Dit boek is meer een verzameling van allerlei brieven bij elkaar. Het gaat over zijn eigen leven. Arnon Grunberg is een schrijver van deze tijd, het boek is dus ook wel typerend voor hem want het boek is ook een typisch boek van deze tijd. In 1994 kreeg Arnon Grunberg voor zijn boek de Anton Wachter-prijs.

Beoordeling

Ik vond het een leuk boek om te lezen, maar wel een beetje apart. Er zijn niet veel boeken die over dit soort onderwerpen gaan. Wel over 1 van de onderwerpen, maar niet over drank drugs, spijbelen van school en over hoeren allemaal bij elkaar. Ik vond dit wel apart. Ik vond het soms wel te ver gaan, vooral toen hij precies beschreef naar welke hoer hij ging en hoe dat precies ging, dat werd na een tijdje ook eentonig, want hij heeft er wel een stuk of 6 beschreven. Ik vond het wel raar dat hij soms weer naar dezelfde terug ging terwijl hij zei dat het iedere keer toch maar voor 1 keer was. Ik zou dit boek wel aan anderen aan willen raden, want dan kunnen ze ook lezen wat er kan gebeuren als alles uit de hand loopt, en hoeveel ellende je dan kunt krijgen. Dat het dus eigenlijk helemaal niet leuk is zoals sommigen misschien wel verwachten, lekker niet naar school gaan. Ik vond het boek wel makkelijk om te lezen, het was heel makkelijk geschreven en de meeste verhalen werden wel in chronologische volgorde verteld dus dat was wel makkelijk te volgen. Alleen soms wist ik niet meer helemaal waar ze het over hadden, maar dat was mijn eigen schuld, want dan had ik de keer ervoor maar een klein stukje gelezen of midden in het verhaal opgehouden, maar ik kwam er dan na een tijdje altijd wel weer over waar het verhaal over ging omdat het niet zo moeilijk te volgen was.